

Han lever, min Forløser stor

Fredfullt ♩ = 72-84 (Første vers kan synges uten akkompagnement eller akkompagnert av melodilinjen.)

mp

1. Han le - ver, min For - lø - ser stor, en trøst for hver som på ham tror. Han
le - ver, vil meg fø - re frem til fre - dens bo - lig, him - lens hjem. Han

mp

le - ver, han opp - stan - den er, han so - net, og jeg har ham kjær. Han
le - ver, sen - der dag - lig trøst, gir kjær - lig ord med stil - le røst. Han

le - ver, fylt av kjær - lig - het, min tals - mann i all e - vig - het! Han
le - ver, red - sel fin - nes ei, mi - ne tå - rer tør - rer han for meg. Han

1.

le - ver, vir - ker for meg der, be - re - der bo - lig for en - hver. 2. Han
le - ver, le - ger mi - ne sår, inn - til jeg ved hans si - de

2.
 står. 3. Han le-ver, er min venn så kjær, han le-ver, står meg all-tid nær. Han

le-ver, det jeg sik-kert vet, for e-vig kon-ge, prest, pro-fet. Han

Sopran
Alt

le-ver, sen-der dag-lig brød, for meg har o-ver-vun-net død. Han

unisont
 le-ver hos sin Fa-der kjær, og trygt han meg vil brin-ge der.

Overstemme
mf Ja, pris hans sto-re navn,

Melodi
mf 4. Han le-ver, pris hans sto-re navn! Min

crescendo
mf

og led meg trygt i havn. Vi syn - ger dis - se ord: "Han
 Frel-ser, led meg trygt i havn! I gle - de syn-ges dis - se ord: "Han

le - ver, Her - ren stor." *f* Sopran Ja, pris hans
 le - ver, min For - lø - ser stor!" *f* Alt Han le - ver, pris hans sto - re

sto - re navn, og led meg trygt i havn. Vi syn - ger
 navn! Min Frel - ser, led meg trygt i havn! I gle - de syn-ges dis - se

dis-se ord: "Han le-ver, min For-lø-ser stor. Han le-ver, min For-lø-ser stor."
 ord: "Han le-ver, min For-lø-ser stor. Han le-ver, min For-lø-ser stor."
Langsommere, med mer betoning
unisono
langsommere